MEMORIILE

DOAMNEI

ELENA LUPESCU

AVENTURA DE DRAGOSTE CU FOSTUL PRINCIPE MOȘTENITOR CAROL. — DESTĂINUIRI SENZAȚIONALE

TRADUCERE DE

VICANU

1928

Tipografia „Reforma Socială" Spl. Imprimeriei, 2 — București.

www.dacoromanica.ro

Socotind ca marele public nu are cunoştiinţă de memorlile doamnei Elena Lupescu, aşa cum au fost publicate de marile ziare americane, credem că facem un real serviciu publicului, redând aceste memorii într'o broşură ieftină ca cea de faţă.

Ţinem să atragem atenţiunea cititorilor noştri, că broşura noastră conţine memoriile complecte ale doamnei Lupescu, dupe traducerea fidelă din ziarele americane.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL I

Cea mai mare suferinţă o are femeea atunci când iubeşte cu adevărat, însă împrejurările îi sunt vitrege.

Am nenorocirea ca eu, Elena Lupescu, să trec în ochii întregei omeniri, drept o metresă, ca multe alte, fără nici un fel de scrupul, o curtizană rafinată care a atras în mrejele ei, pe Principele Moştenitor Carol, care zăpăcit de mine, a renunţat la tronul său.

M'am hotărît să scriu aceste rânduri în interesul sfânt al adevărului, în marele interes al justificărei mele ca şi în propriul interes al Prinţului Carol.

www.dacoromanica.ro

Fapt cert este că Carol, născut Principe de Coroană al României, trăeşte împreună cu mine în exil, într'o mahala a Parisului, într'o modestă vilă din Neuilly.

O serie interminabilă de duşmani, cărora nici prin gând nu le poate trece suferinţele mele, îmi amărăsc zilele, fără nici un fel de scrupul. Mă numesc pretutindeni: Magda Lupescu, evreica cu părul roşu. Modestul nostru cămin l'au botezat: Casa misterioasă a unei legături nepermise.

Ca şi când toate acestea nu ar fi de ajuns pentru zdruncinarea liniştei mele, duşmanii mei mai cutează a spune că, în căminul nostru se complotează împotriva intereselor României.

Doamne! Doamne! ce grozăvie. Carol şi cu mine acuzaţi că complotăm contra intereselor ţărei noastre.

Am marea datorie să spulber toate neadevărurile ce se debitează pe socoteala noastră. Voi pune în rândurile ce urmează toată puterea pentru a face, ca toată lumea să cunoască adevărul, pentru ca nimeni să nu acuze în totală necunoştinţă de cauză.

www.dacoromanica.ro

In luna Ianuarie a anului 1926, Carol a semnat abdicarea sa la tron.

Abdicarea lui Carol nu a fost după cum lumea își închipue, actul de dezertare al unui laș de la datoriile lui de Prinț moștenitor al tronului.

Carol nu a abdicat cu sânge rece la tronul țării sale, țară care-și pusese în el toate speranțele de viitor.

Cu multă durere s'a decis Carol la pasul facut și s'a hotărât la abdicare numai din cauza împrejurărilor, imposibile de suportat, împrejurări create de intrigile dușmanilor săi.

Ani de-arândul Carol a fost forțat să suporte neadevărurile ce se urzeau contra sa.

Din timpul căsătoriei morganatice a lui Carol cu domnișoara Zizi Lambrino, care de altfel nu a fost de cât un roman de dragoste al tinereței, roman care din cauza cinstei și cavalerismului lui Carol, s'a terminat cu o căsătorie, el a fost mereu hărțuit, terorizat, amenințat, punându-l într'o situațiune cu totul de nesuferit. Cu atât mai mult s'a procedat greșit față de el, cu cât se știa că Carol este un om cu o voință de fer, impulsiv și cu un caracter, afară din cale de rigid.

www.dacoromanica.ro

El este brusc și foarte de multe ori lipsit de tact. In manifestările sale el nu poate răspunde prompt. Nu'i plac argumentările și preferă întotdeauna să recurgă la acțiune,

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL II

Il cunosc pe Carol, de foarte multă vreme. Am chiar credința că'l cunosc mai bine de cât Regina Maria, mama sa. Sunt sigură de tot că, cu nimic nu mă pot înșela, în ceeace privește persoana sa.

Cand am întâlnit prima dată pe Prințul Carol, eram încă copii.

L'am întâlnit în casa administratorului uneia din moșiile Regelui. Este multă vreme de atunci, căci azi sunt femeie de 28 ani iar Prințul are 34 ani.

Sunt născută în România. Tatăl meu este român, iar mama mea rusoaică. Nu sunt evreică

www.dacoromanica.ro

după cum se spune. Este foarte drept că am trăit mult printre evrei, unde am foarte mulţi prieteni. Dacă aş fi evreică nu m'aş ruşina s'o spun. Aşi fi mândră de aceasta.

Int'una din zile, tatăl meu, care era chimist şi locuia într'un orăşel, aproape de conacul uneia din moşiile regale, fu invitat la un ceaiu, de Regina Elisabeta, soţia Regelui Carol, regină cunoscută sub numele de «Carmen Sylva», regina poetă.

Tatăl meu ştiind că Regina Elisabeta, adoră copiii, m'a luat şi pe mine.

Deşi a trecut, de atunci şi până acum, atâta amar de vreme, totuşi îmi aduc aminte ca şi când s'ar fi petrecut eri, cu câtă duioşie şi dragoste s'a purtat Regina Elisabeta faţă de mine.

A trimis să mi se aducă ciocolată şi bomboane.

Pe vremea aceea, eu aveam 9 ani iar Prinţul Carol 19 ani.

Cum a intrat valetul cu bomboanele, Prinţul Carol i-a luat cutia din mână şi întinzându-mi-o mi-a zis: Ai un păr foarte frumos. Voiam mai de mult să te cunosc.

www.dacoromanica.ro

Brusca intervenţie ca şi complimentul copilăresc, erau caracteristice Principelui. Are o inimă de aur, dar păcat că nu ştie întotdeauna să se exprime. Complimentul său însă, mi-a plăcut foarte mult, căci una dintre marile mele vanităţi, a fost: părul.

Părul meu mi-a provocat multă plăcere dar şi multă durere. Moda părului scurt mi-a procurat bucurie. Acum port părul «bubikopf», nu prea scurt şi puţin mai lung la ceafă.

Tânărul Prinţ întinzându'mi cutia cu bomboane, mi-a zis «Manâncă».

Mi-a spus «Mânâncă» în mod brusc şi cu atâta energie, în cât fără să mai spun ceva, am luat o bomboană.

Nu am apucat însă să mănânc bomboana şi Prinţul Carol mi-a şi oferit alta. De data aceasta am şovăit însă. Atunci Prinţul Carol apucă o bomboană cu degetele sale şi mi-o puse în gură.

Am mulţumit şi l'am rugat să nu'mi mai dea alta. A stăruit însă, cu încăpăţinare să iau şi pe a treia, şi neavând încotro, am luat'o.

Pe vremea aceea nu înţelegeam ce însemnează

www.dacoromanica.ro

această stăruință. Ba, mi-aduc aminte că i'am aruncat chiar o privire cruntă.

Şi astăzi râdem, ori de câte ori ne aducem aminte de acest episod al bomboanelor.

Da, da, azi îl cunosc destul de bine pe Carol. Pe atunci nu ştiam însă că toate stăruinţele lui nu însemnau altceva, decât dorinţa lui de a prelungi şederea mea acolo. Această metodă îl scutea de orice conversaţie şi tocmai de conversaţie fugea şi fuge Prinţul meu.

Bietul Carol! Ce vinovată sunt că l'am judecat aşa de greşit. Şi mă gândesc cu multă durere sufletească, că şi azi sunt mulţi care nu ştiu să'l cunoască, şi ca o consecinţă fatală, îl judecă greşit. Eu însă sunt destul de fericită că'l cunosc bine spre a nu'l mai judeca altfel de cât aşa cum trebue judecat Carol.

Din întâlnirile ulterioare cu Carol, am putut învăţa multe, de şi treceau de multe ori luni şi ani întregi, fără a ne vedea.

Cu toate că trecea atâta vreme, fără a ne vedea, totuşi noi ne purtam prietenie unul faţă de altul. In acest timp am învăţat să'l cunosc, şi sunt mândră de acest lucru.

www.dacoromanica.ro

Ştiu acum bine că, sub maniera sa brutală se ascunde o inimă nobilă, un caracter ferm, un cavalerism desăvârşit.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL III

Nu împlinisem încă 16 ani când m'am măritat cu un ofițer român.

Am trăit cât-va timp, foarte fericiți. Ne-am dat în urmă seama cât de mult se deosebesc caracterele noastre și cât de deosebite sunt gusturile noastre. Atât eu cât și soțul meu am văzut clar că o viață armonioasă nu vom putea duce la un loc.

Intre timp însă, a izbucnit războiul, și după cum era și firesc, toate chestiunile personale au fost înlăturate.

Tatăl meu și-a pus imediat persoana și activitatea sa la dispoziția guvernului, plecând pe front, unde a fost însoțit și de mama.

www.dacoromanica.ro

Soţul meu a trecut şi el la front şi uude eu l'am urmat.

Toţi patru ne-am pus, cu trup şi suflet, la dispoziţia Patriei.

Mama şi cu mine eram întrebuinţate întru a da ajutor soldaţilor şi copiilor mici, părăsiţi în urma groaznicului cataclism care a urmat. Şi ajutorul ce'l dam, era de mare folos, căci nenorocirii soldaţi ca şi copii părăsiţi, mureau în număr destul de considerabil.

In timpul războiului, Prinţul Carol s'a căsătorit cu domnişoara Zizi Lambrino.

De şi pe vremea aceia nu bănuiam posibilitatea unei legături între Carol şi mine, totuşi această căsătorie m'a interesat mult. Soarta Prinţului nu'mi era de loc indifirentă, dorindu-i în mod sincer, toate fericirile.

După terminarea războiului nu m'am mai reîntors la casa soţului meu. Am rămas cu părinţii mei.

Atât eu cât şi soţul meu, socoteam că nu mai puteam convieţui la un loc, cu toate că eram buni prieteni şi continuăm şi azi a fi tot atât de buni prieteni.

www.dacoromanica.ro

De comun acord cu soţul meu am hotărât divorţul, care se obţine foarte uşor în România.

Am intentat acţiunea de divorţ şi legea ne-a acordat despărţirea.

Am continuat a locuii mai departe cu părinţii mei la un loc.

Din când în când, făceam călătoria în străinătate.

Intr'una din zile aflându-mă la Paris, întâmplarea făcu ca prinţul Carol, care se găsea şi el la Paris, să afle de prezenţa mea în marea metropolă şi să-mi facă o vizită.

Acest lucru se petrecea la începutul lunei Decembrie 1925.

Prinţul Carol se afla în trecere prin Paris, reîntorcându-se din Londra, unde reprezentase familia regală la îmmormântarea reginei văduve Alexandra.

Poate că nici nu ne-am fi întâlnit, dacă nu s'ar fi întâmplat să luăm parte, atât eu cât şi Prinţul, la o recepţie în casa unui ataşat al legaţiunei Române din Paris.

Cum m'a văzut Prinţul s'a apropiat de mine spunându-mi :

www.dacoromanica.ro

«Aşi dori mult să reluăm vechea noastră prietenie».

L'am privit lung şi văzându-l cât era de deprimat şi cât părea de obosit, m'am înduioşat şi nu i-am putut rezista. Şi fără nici nu gând, fără să-mi treacă prin minte că mi-l voiu face prieten, i-am răspuns cu tot sufletul: «Te aştept mâine în apartamentul meu». Şi aşa a început să se dezvolte în sufletul meu de femeie, sentimente noui pentru băiatul sfios, care la prima noastră întâlnire căuta să mă hrănească cu bomboane.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL IV

A doua zi, plină de emoţii, am primit vizita Prinţului.

Deşi s'a purtat cu multă afecţiune, totuşi a fost cum nu se poate mai corect şi mai cavaler faţă de mine.

Câte clipe a stat la mine, au fost tot atâtea momente de duioşie.

Mi-am pus tot sufletul în joc, spre a'l linişti, spre a'l face să se simtă cât mai bine lângă mine.

Ne-am reamintit cu lacrimi în ochi de prima noastră întâlnire, după vremea când el, bărbatul de azi avea numai 15 ani, iar eu azi femee în toată puterea cuvântului, aveam pe atunci numai 9 ani.

www.dacoromanica.ro

Râdeam şi plângeam. Eram fericită pentru mine şi fericită că izbuteam să descreţesc puţin fruntea Prinţului.

Acum îl înţelegeam bine. Acum începusem să'l cunosc abia, subt adevărata lui lumină.

In genere femeile nu l'ar putea găsi pe Carol ca un bărbat atrăgător. Nu este dibaci, nu ştie a linguşi, nu ştie a vorbi femeei spre a o ridica în al noulea cer al fericirei. Intr'un singur cuvânt, despre Carol nu se poate spune că este un om de salon. El este mult prea sincer şi din aceste motive îţi face impresia că este o fire bruscă.

Multă durere şi desgust îi provoacă prietenii, atunci când îl judecă greşit. In acest fel de momente se simte doborât sufleteşte şi este în stare să-şi suspende orice activitate începută, să lase totul baltă şi să se apuce cu pasiune, spre a uita supărările, de automobilism, aviaţie, călătorii sau mai ştiu şi eu de ce.

Atunci cei ce nu'l pot cunoaşte, după cum îl cunosc eu, spun că Prinţul este un sălbatec, sau că nu se poate pune nici un temei pe dânsul.

Nimic din cele ce se spun pe socoteala sa, nu

www.dacoromanica.ro

sunt adevărate. El nu este nici sălbatec şi pe tot ce spune se poate pune bază. Când Carol spune ceva, este sfânt.

Este o fire atentă, ţine sincer la prietenii săi, este un perfect cavaler, are o fire generoasă, loială şi mai presus de toate un deşăvârşit patriot.

In ceeace mă priveşte, afirm cu toată sinceritatea că dragostea sa faţă de mine este duioasă şi lipsită cu totul de egoism.

. . . . . .

. . . . . .

Dacă Carol ar divorţa de actuala sa soţie, Principesa Elena a Greciei, şi dacă aş face cea mai uşoară aluzie la datoria sa faţă de mine, sunt sigură că Carol n-ar şovăi o singură clipă, spre a mă face soţia sa.

Imediat după începutul dragostei noastre, primul gând al lui Carol a fost pentru mine, şi la ceia ce voiu avea să sufăr după urma acestei iubiri. Declar însă, în toată curăţenia sufletului, că nu mă gândesc şi nu doresc o căsătorie morganatică. Il iubesc pe Carol cu toată puterea sufletului meu, îl ador, îl idolatrez, dar mai presus

www.dacoromanica.ro

de toate îmi iubesc ţara şi recunosc obligăţiile lui Carol, faţă de poporul său.

Căsătoria Prinţului Carol cu domnişoara Lambrino, o socot ca o greşeală a tinereţei sale.

Pot eu oare, care îl iubesc atât de mult pe Carol, să'l fac să săvârşească o greşeală la fel, cu mine? Nu. Nici o clipă nu mi-a trecut aşa ceva prin minte. Nu. Aşa ceva nu se va întâmpla nici odată. De ideia unei căsătorii între noi nu trebue să se vorbească, pentru simplul motiv că nu o doresc, şi nu se va întâmpla.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL V

Până acum cât-va timp, doamna Lambrino, a locuit la Paris în imediata apropiere a vilei locuite de noi.

Nu ştiu dacă aceasta a fost o simplă întâmplare sau a fost cu intenţiune pus la cale de doamna Lambrino.

Cu Càrol nu am adus nici o dată vorba despre această dragoste a lui din tinereţe şi nici despre căsătoria sa. Ştiam destul de bine că această chestiune a fost pentru el un munte de necazuri şi mari neplăceri.

Din aceste motive am crezut mai nimerit să nu'i reamintesc de ea, şi cred că nici în public nu trebue s'o fac.

www.dacoromanica.ro

Fiecărui individ îi este permis să discute, în orice fel vrea, starea sufletului său, dar starea sufletului unei alte persoane, trebuie socotit ca ceva sfânt şi prin urmare nu trebuie atins.

Cred că nici uneia dintre femei nu l-ar fi permis să judece pe o semenă a sa, neputând ştie ce se ascunde subt stratul aparent.

Judec dupe mine. Câte nu mi-a fost dat să sufăr după urma condamnărei societăţei, care societate, sunt sigură, ar fi cu mult mai puţin aspră contra mea, dacă ar putea ştie, toate dedesubturile acestei afaceri.

Acum cât-va timp. ne-am văzut siliţi să dăm drumul din serviciul nostru unui camerier şi soţiei sale, pe care iam surprins că ne spionau şi raportau zilnic doamnei Lambrino, tot ce se petrecea la noi.

In urmă am mai aflat că tot pe lângă acest camerier şi soţia sa se făcuse nenumărate încercări, spre a'i decide să ne otrăvească mâncarea.

Dovezi absolute cu privire la acest complot, nu aveam. Am descoperit însă o serie de alte comploturi, cari, dacă s'ar cunoaşte, ar face pe orice om, să rămână înmărmurit.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL VI

Pe timpul când la Paris, Carol şi cu mine, nu aveam de cât simple legături de prietenie, începuse să se scornească tot felul de zvonuri fanteziste.

Se trimiteau rapoarte în România, prin care se arătă viaţa noastră ca fiind plină de destrăbălare.

Cum era şi firesc, în urma acestor rapoarte, soseau din Bucureşti aspre mustrări. Aceste mustrări nedrepte, toate intrigile ce se urzeau împotriva lui, l'au făcut pe Carol să se gândească serios la renunţarea asupra tuturor drepturilor ce decurgeau din naşterea sa.

Datorită în bună parte acestor necazuri, sen-

www.dacoromanica.ro

timentele lui faţă de mine, şi ale mele faţă de el, au devenit şi mai puternice şi mai dulci.

Cu cât creşteau supărările, cu atât simţea Carol mai mult că are nevoie de sufletul meu.

Mustrările ce soseau din Bucureşti, se repetau din ce în ce mai mult, sporind furia lui Carol, care la un moment dat a părăsit Parisul, plecând la Milano.

Ce puteam face eu de cât să'l urmez. Nu era oare datoria mea s'o fac ?

Ştiam bine că are absolută nevoe de un însoţitor sincer şi simplu. Pe de altă parte, eu, care nu avusesem parte de prea multă fericire în viaţa mea, îmi simţiam inima atrasă de acest băiat, de suferinţele lui. Intr'un cuvânt îl iubeam. Da !... Il iubeam.

. . . . . .

. . . . . .

Supusă a ţărei sale, cunoşteam toată copilăria lui, ştiam respectul ce'l purta părinţilor şi bunicilor săi, cuuoşteam pe Mândra Regină Maria, mama sa.

Ştiu prea bine, că dânsa sufere mai mult ca ori care, după urma acestei tragedii.

www.dacoromanica.ro

Regina Maria este o femeie plină de inimă, ca şi fiul ei. Nici Regina Maria nu este înţeleasă, din cauza felului ei de a fi, vioaie, şi nerăbdătoare când cată să fie pusă subt control.

Regina Maria are sufletul plin de iubire şi bunătate. Ea este complect lipsită de viclenie şi nu cunoaşte intriga.

Il iubeşte foarte mult pe Carol. Totuşi înnainte de a fi mamă este Regină.

Controlul educaţiunei copiilor săi nu a fost lăsat în întregime Reginei Maria, şi tocmai asta i-a pricinuit multă durere.

. . . . . .

. . . . . .

In două rânduri am fost şi eu mamă, şi cu toate că nu am avut parte de nici un copil, primul murindu'mi la naştere, iar al duoilea în vârstă de un an, totuşi port în sufletul meu, sfântul instinct de mamă şi de aceea simt, la fel ca toate cele alte mame.

Doamne! Tu îmi eşti martor, ştii bine câtă dorinţă aş avea să îngenunchez la picioarele mamei lui, la picioarele Reginei Maria, şi să'i povestesc toate durerile lui Carol, toată grozava

www.dacoromanica.ro

tragedíe, tot haosul în care se zbate şi din care nu vede nici o scăpare.

Să nu uităm, nici o clipă, iubiţii mei cetitori că situaţiunile familiilor regale nu sunt aşa de uşoare ca ale tuturor familiilor noastre. O veche tradiţie impune familiilor regale, ca ele să nu se apere, în contra atacurilor publice.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL VII

Frumoasa Regină Maria este iubită până la idolatrie de către fiul ei Carol.

Anturajul Reginei însă îi învenineză sufletul şi mintea prin grozăviile ce i se povestesc despre fiul ei. Ea este atât de dreaptă şi de cinstită, încât o clipă nu poate concepe că cele ce i se povestesc despre fiul ei, ar putea fi intrigi isvorâte din răutate sau din cine ştie ce interese meschine, aşa că Ea le crede pe toate, le ia drept adevărate.

Regina Maria est împiedicată de a vedea adevărul, de a vedea ambele laturi ale situaţiei, iată pentru ce cred că trebuie să fie furioasă contra

www.dacoromanica.ro

mea. Pentru regina Maria, probabil, că nu sunt de cât o femee pătimaşă care i'am atras copilul în păcate.

Pentru mama lui, ca şi pentru tot anturajul Reginei, eu nu sunt de cât femeea care a isbutit, graţie farmecelor ei, a-l ispiti pe Carol mai presus de puterile sale de împotrivire, distrugându'i prin tot felul de mijloace caracterul.

O! de s'ar şti cât îmi este de scumpă fericirea lui Carol de s'ar şti cu câtă dragoste sinceră îl înconjur şi cât mă străduesc să'l fac să uite mâhnirile sale.

Am însă toată credinţa că va veni ceva sfânt pentru Carol şi atunci când m'am hotărît să'l urmez la Milano, Dumnezeu îmi este martor, că nu am facut'o de cât cu curata intenţiune de a'l îngriji, de a nu-l lasa în astfel de momente fără sprijinul meu, fără dragostea mea.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL VIII

La Milano am tras la acelaş hotel.

Carol era vesel şi foarte mulţumit că l'am urmat.

O vreme, am stat ascunsă în cameră. Nu m'am arătat nicăeri pe stradă.

Carol ieşia din când în când, însă întotdeauna se reîntorcea enervat, furios.

La fiecare pas se întâlnia cu tot felul de emisari români, cari prin tot felul de planuri, îl supărau şi îl jigneau.

Viaţa la Milano, ni-a fost un adevărat iad.

Eram spionaţi la fiecare pas, şi asta ne făcea viaţa atât de plicticoasă, încât hotărârăm să plecăm din Milano spre Veneţia.

www.dacoromanica.ro

Nenorocirile ce se abăteau din zi în zi mai mult asupra noastră, făcu ca dragostea noastră să crească. Ne simţiam aşa de legaţi unul de altul, în cât fericirea noastră nu mai cunoştea margini.

Treceam prin momente când ne credeam absolut singuri, într'o lume plină de fericire de pericole fantastice.

Este foarte adevărat că m'am ţinut strâns legată de el, dar oare care femee ar fi făcut altfel în locul meu, atunci când iubeşte un bărbat cu toată pasiunea, cu tot focul.

Cu cât trecea timpul, dragostea noastră devenea şi ea mai mare, aşa că încetul cu încetul, am luat ferma hotărâre de a nu'l mai părăsi niciodată.

Dar raţională cum sunt, şi socotind că dragostea mare ce'i port lui Carol, va trebui să mă hotărască şi la sacrificii, mi-am zis:

«Pentru fericire lui şi a ţărei sale, care este şi ţara mea, nu va trebui să stau între el şi ţară, dacă aceasta va dori înapoierea sa, sau dacă datoria sa faţă de copilul lui îl va rechema în ţară».

De şi Prinţul Carol n'a avut fericirea să petreacă mai mult timp la un loc cu fiul său Mihai,

www.dacoromanica.ro

totuşi el îl iubeşte mult şi este, cu adevărat mândru de el.

Dacă Carol a stat mai departe de fiul său, actualul Rege Mihai, asta se datoreşte faptului că între el şi soţia sa Elena, există mari nepotriviri. — Să nu se uite că, căsătoria lor a fost o căsătorie de stat, pe câtă vreme unirea lui Carol cu mine este bazată pe dragoste, pe fericire.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL IX

Ori unde am cutreerat în iarna anului 1926, n'am putut găsi liniştea, după care umblam.

Ziarele anunţau sosirea noastră şi făceau fel de fel de comentarii pline de fantezie.

Singurul loc unde am putut gusta fericirea, în linişte a fost la Veneţia, supranumită şi paradisul amorezaţilor.

De foarte multe ori când nu mai avea cine să ne spioneze, făceam lungi primblări, pe canalurile mărginaşe, în frumoase gondole.

Privind luna pe cer, legănaţi de barcă, ne primblam ore întregi, fără nici o ţintă. In noaptea frumoasă ne spuneam unul altuia, cât de mult

www.dacoromanica.ro

ne iubim. Ne simţiam cu adevărat fericiţi.

Câte odată Prinţul cădea pe gânduri şi cu vocea îndurerată îmi spunea: «Sunt ţapul ispăşitor. Mă vor socoti ca pe un laş, ca pe un dezertor. Mă vor compătimi ca pe unul care cutreeră lumea fără familie, fără patrie».

Atunci îl mângâiam întotdeauna zicându'i: «Te poţi inapoia. Nu se poate să îndrepţi singur lucrurile, ele se vor îndrepta dela sine. Nu'ţi face sânge rău, căci oricând te vei putea reîntoarce, dacă vei socoti că este bine să te reîntorci».

Nu'mi răspundea nimic. Se gândia însă într'una la suferinţele mamei sale, şi'l durea mult faptul că nu poate alina cu nimic, suferinţele iubitei sale mame.

După cât-va timp de şedere, în Veneţia, am plecat împreună la Nizza, Monte-Carlo şi Cannes. Peste tot locul am încercat să ne perdem, să ne amestecăm în lumea de petreceri şi jocuri, pe la cazinouri, plaje, cafenele.

Dar peste tot am întâlnit ochi iscoditori şi limbi clevetitoare, pline de venin.

Ardeam de dorinţa de a ne izola, să fim departe de toată omenirea, să nu vedem pe ni-

www.dacoromanica.ro

meni şi să nu fim văzuţi de nimeni. Dorinţă legitimă de alt-fel, la doui inşi ce se iubesc cu adevărat.

Unul din prieteni mi-a spus odată, că suntem în luna noastră de miere. M'am gândit cu amărăciune la câte am avut de îndurat, tocmai în acest timp. Totuşi aveam şi o mare fericire. Ştiam că ne iubim şi că această iubire, nimeni nu ni-o poate lua.

Intr'una din zile Prinţul îmi propuse să plecăm la Biaritz. Am mulţumit lui Dumnezeu, pentru această bună idee a Prinţului.

Intr'adevăr la Biaritz ne-am amestecat în lumea de francezi, spanioli, greci, italieni, americani etc. şi unde ne-am putut petrece, cu adevărat în fericire, timpul cât am stat aci.

Locuiam la Palace Hotel şi petreceam zile întregi pe marginile mării. Tot aci am căpătat şi minunaţii noştri câni, pe care îi avem şi acum la Neuilly.

La Biaritz am rămas până când ne-au gonit căldurile. Ne-am reîntors la Paris, unde am hotărât să ne instalăm într'o casă modestă, departe de sgomot, spre a aştepta în linişte,

www.dacoromanica.ro

desfăşurarea evenimentelor.

După câte-va zile dela sosirea noastră în Paris, am găsit şi ne-am instalat în villa în care locuim şi azi.

Am avut nevoe de mult curaj, spre a ne putea arăta în lume ca o pereche de amorezaţi, căci, fără îndoială că vom fi priviţi ca o pereche ce păcătuieşte împotriva convenţiunilor sociale.

Nici nu ne-am instalat bine şi o adevărată furtună s'a ridicat în potriva noastră.

Din Bucureşti curgeau într'una mustrări din ce în ce mai aspre.

Poate că lucrurile s'ar fi petrecut cu totul alt-fel, dacă Carol n'ar fi fost aşa de mult lipsit de tact. El nu a înţeles nici odată să facă uz de cuvinte ticluite cu dibăcie. I s'ar părea că ar comite o necinste, şi cu aşa ceva nu se poate împăca. Toată viaţa a avut să sufere neplăceri din cauza firei sale cinstite, care nu'i permite nici odată, să afirme ceva care să fie contra conştiinţei sale, contra adevărului.

Nesfârşitele mustrări ce zilnic soseau din Bucureşti, au avut asupra sa un efect cu totul contrariu, celui ce se urmăria.

www.dacoromanica.ro

L'au întărit în dragostea către mine şi luat de mânie a renunţat la tron.

Cei care aveau interese să'l scoată pe Carol din linia succesorilor la tron, au procedat în aşa fel în cât au făcut tot posibilul spre a rupe legăturile dintre el şi familia sa.

Carol a primit ordine să se reîntoarcă de urgenţă în ţară, spre a semna abdicarea sa. El a refuzat categoric.

Au sosit la Paris trimişii guvernului, cari au cerut Prinţului să semneze abdicarea, care va fi ţinută secret faţă de popor timp de câte-va luni şi dacă între timp se va răsgândi, actul de abdicare să fie distrus iar el să'şi reia locul.

Carol a semnat abdicarea, însă convenţiunea a fost călcată în picioare. Actul a fost imediat făcut cunoscut ţărei.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL X

Din ziua când actul de abdicare a fost semnat, am fost oarecum lăsaţi în pace.

Duşmanii lui Carol din moment ce au fost în posesiunea actului său de abdicare, nu mai căutau de cât să'l scoată din ce în ce într'o lumină mai nefavorabilă lui. Pretutindeni spuneau că este nepăsător faţă de interesele ţărei sale, că este vicios şi desfrânat.

Prin rândurile acestea încerc să spun lumei întregi adevărul. Doresc să arăt câtă răutate, cât neadevăr răspândesc în jurul nostru cei ce ne urmăresc cu duşmănia lor, şi mulţumită căror duşmani toţi cei ce trec prin faţa casei noastre,

www.dacoromanica.ro

privesc cu curiozitate înlăuntru. Toţi cred că în casa noastră, noi perechea veselă, ne distram într'o atmosferă senzuală, care ne-a dus la o dragoste nepermisă.

Trecătorii prin faţa villei noastre îşi închipuesc că aceste ziduri ascund pe o femee rea, pe o desfrânată care a izbutit să pună mâna şi să ţină în ghiarele sale, pe un Prinţ de viţă domnească, făcând din el o victimă a dragostei sale.

Cât este departe adevărul de toate aceste presupuneri.

In modesta noastră villă, ducem o viaţă lipsită, cu totul de veselie. Trăim la fel ca miile de perechi tinere.

In momentele când disperarea caută să se decoboare în sufletele noastre, facem tot posibilul s'o alungăm. In astfel de momente, râdem, glumim, căutăm astfel să îndepărtăm durerea, revenim iar perechea serioasă.

Dispunem în total de trei servitori. Cameristul, care este în acelaşi timp şi şofer, soţia sa care ne serveşte drept cameristă şi bucătăreasă.

Bucătăreasa am adus'o din România. Ne plac mult bucatele româneşti.

www.dacoromanica.ro

Când ne-am mutat în vila în care locuim azi, nu ne-am putut găsi oameni de serviciu. Timp de câte-va săptămâni am fost siliţi să ne facem singuri gospodăria.

De altfel nu mi-a fost prea greu, de oare ce mama mea mă deprinsese cu gospodăria.

Plină de dragoste pentru casa care adăpostia amorul nostru, făceam cu plăcere toate treburile casei. Măturam, ştergeam praful, gătiam, puneam masa, spălam vasele.

Este drept că şi prinţul mă ajuta cu multă voe bună, dându'şi contribuţia lui de muncă. Râdeam cu poftă văzându'l cu câtă îndemânare făcea paturile, orânduia prin casă şi chiar când ştergea tacâmurile.

Se întâmplă câte odată că lovia vre'un vas sau un obiect, care căzând se spărgea. Atunci râdeam şi eram mândră de el, mândră, ca ori ce femee care vede că bărbatul îi vine în ajutor.

Imi făceam singură târguelile. Carnea, fructele, legumele etc. mi le cumpăram singură, la fel ca soţiile micilor funcţionari, şi aceasta nu mă indispunea de loc, ba din contra, îmi procura plăcere.

Aş târgui şi azi toate cele necesare gospodăriei

www.dacoromanica.ro

mele, dar nu o mai pot face, fiind prea cu multă inzistenţă urmărită la fiecare pas.

Ce dulce îţi pare viaţa, atunci când iubeşti şi eşti iubită!... Nimic nu ţi s'ar părea prea greu pentru gospodăria care ascunde în intimitatea ei atâta dragoste, câtă ascunde căsnicia noastră.

Nici eu nici Carol nu avem deprinderea risipei.

El adoră două sporturi: auto şi sborul, care drept este, sunt cam costisitoare.

In afară de aceste două sporturi, care'i sunt foarte dragi, cred, că am putea duce în America, o viaţă fericită cu dosprezece mii dolari aur.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL XI

Pentru villa pe care o ocupăm în Neuilly, plătim o chirie anuală de opt sute mii franci.

Este o casă simplă şi era parţial mobilată, când am ocupat'o noi. Restul am mai complectat noi cu cărţi, tablouri, bibelouri, diverse lucruri din vechiul meu menaj, un piano mare etc.

Am mai brodat un şal mare cu motive româneşti, şal pe care l'am aşezat deasupra pianului iar pe diferite fotografii ale Reginei Maria, a Regelui Ferdinand, a Regelui Mihaĭ, a Prinţului Nicolae, etc.

Mai avem în odaia de dormit duoi canarĭ, cari ne înveselesc cu cântecele lor.

— Vila noastră se află situată în fundul unei curţi,

www.dacoromanica.ro

depe Bulevardul Binneau. Despărţirea dintre trotuar şi grădină este făcută printr'un zid de piatră.

Villa se compune dintr'un salon, o bibliotecă şi o sufragerie, toate la parter. La etaj avem un apartament compus din şeapte camere. In spatele villei avem bucătăria şi alte dependinţe.

Veniturile lui Carol se compun din produsul imobilelor, a castelelor şi moşiilor sale, pe cari le'a moştenit de la unchiul şi tatăl său. Aceste venituri i se trimit lunar din Bucureşti.

Ne culcăm de regulă foarte târziu, aşacă ne sculăm, nu tocmai de dimineaţă. Dejunul îl luăm în camera mea şi se compune din cafea cu lapte, cozonac şi fursecuri.

După dejun urmează toaleta după care primim vizitatorii sau, facem câte o plimbare călare la «Bois de Boulogne».

In vara trecută obişnuiam să jucăm tenis. Anul acesta însă, lipsindu-ne energia necesară nu mai facem acest sport.

La instalarea noastră la Paris, primiam vizite foarte puţine. De un timp încoace însă, vizitele s'au înmulţit. Primim cu multă plăcere oaspeţii, prin-

www.dacoromanica.ro

tre care se află mulţi aviatori români, prieteni personali ai lui Carol.

Ades primim oaspeţi şi la masă. Bine înţeles din numărul restrâns de prieteni, cari nu ne vin în casă spre a ne critica apoi, sau a ne spiona. Printre aceşti buni prieteni cari ne iubesc cu adevărat, se află un foarte cunoscut scriitor francez, un deputat al Parlamentului francez şi cunoscuta artistă românca Elvira Popescu.

Seara ne distrăm jucând cărţi. De regulă jucăm bridge până târziu noaptea.

In discuţiunile noastre nu amestecăm niciodată politica. De când Carol a fost îndepărtat de familia sa, nu poate suferi discuţiunile politice.

Cei ce nu'l cunosc şi'l cred pe Carol rece, sfidător şi încăpăţinat, ar trebui să'l vadă serile, în casa lui ce fericit se simte l. Ar trebui să'l vadă cât de primitor este, cât îşi iubeşte de mult prietenii şi cum caută, prin toate mijloacele să nu'l supere cu grijile ce'i obsedează.

Ceeace cu adevărat îi lipseşte lui Carol, este mama sa iubită. Uneori mă văd silită să'l tratez ca pe un copil. In astfel de momente mă cred într-adevăr mama sa, şi încerc să îndrept

www.dacoromanica.ro

gândul spre lucruri cari să nu-l îndurereze.

Este bun şi ascultător. Nu mi se împotriveşte, îşi schimbă gândurile, îşi descreţeşte fruntea şi începe să zâmbească.

Aceste încercări ale mele de a'l distrage de la tot ce l'ar putea mâhni, încercări întotdeauna isbutite, au dat naştere născocirilor despre influenţa mea nefastă asupra sa.

Nu este oare ceva firesc ca o femee, care este devotată cu trup şi suflet unui bărbat, să caute a'l distra de la tot ce l'ar putea îndurera?

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL XII

Dar de clevetirile veninoase nu mă plâng, şi nu mă surprind. De la început legăturilor noastre am avut certitudinea, că oprobiul public mă va urmări. Dar sunt gata la ori ce sacrificii, sunt gata să înfrunt pe adversarii mei, ori cine ar fi ei.

Nu văd înainte-mi de cât un singur lucru: marea fericire de a fi la un loc cu Carol, pe care'l iubesc şi'l ador mai presus de cât puterile ori cărei femei. Ori câte suferinţi am îndurat şi mai am de îndurat, toate îmi sunt, din bielşug răsplătite prin fericirea ce o am de a fi la un loc cu un gentleman ca Carol, care e cum este

www.dacoromanica.ro

un om al culturei, un om care are în principiile sale: deviza «fidelitate şi îndrăzneală».

. . . . . .

. . . . . .

Carol are preferinţă pentru lectura ştiinţifică. Imi aduc aminte de o seară, care a urmat unei zile de grele încercări. Stă într'una din odăile de la etaj, abătut şi plin de descurajare. La un moment dat ochii săi obosiţi dă de un pachet. Se ridică, desface coletul şi toată faţa i se înseninează. Coletul conţinea două volume ale unui aviator francez şi care tratau despre mecanica, pilotajul şi construcţia aeroplanelor. Carol uitând toate necazurile, neluând în seamă oboseala, a cetit până spre dimineaţa. Când dă peste un volum care îl interesează, este complect nepăsător faţă de tot ce'l înconjoară. El citeşte mult şi în special în limba engleză, pe care o cunoaşte desăvârşit de bine.

Nu ştiu de ce dar, când Carol vorbeşte englezeşte, mi se pare că pronunţă mai frumos de cât toţi englezii din lume,

. . . . . .

. . . . . .

Mie îmi place literatura română şi franceză.

www.dacoromanica.ro

Prefer însă întotdeauna literatura ţărei mele, pe care o urmăresc cu pasiune.

In casă vorbim de regulă limba franceză.

Câte odată, stă cu mine ore întregi, spre a mă învăţa limba engleză. Am prins ceva din această limbă, însă nu prea mult.

www.dacoromanica.ro

Sunt nepăsătoare faţă de toate ce se spun despre mine. Ştiu că se colporteazâ asupra persoanei mele tot felul de grozăvii. Este şi natural, ca o femee care nu este urâtă, să aibă prieteni şi să'i placă desfătarea.

Cu toate că aceste mici nimicuri nu au jucat un rol prea mare în viaţa mea.

Dovada cea mai bună este că duc azi viaţa asta închisă, deşi mi-a plăcut mult să fiu admirată şi să apar bine îmbrăcată.

Pe când mă aflam în Baritz, am obţinut un premiu, ca fiind femeea cea mai bine îmbrăcată. Haina premiată a fost croită după un model

www.dacoromanica.ro

propriu, cu un splendid cordon pe care'l primisem de la Carol.

Prinţului, care are un ochiu foarte atent asupra formelor graţioase, nu'i plac însă toaletele bătătoare la ochi...

Carol are o statură dreaptă, este blond, ochii albaştri, ca ai mamei sale, poartă mustaţa tunsă şi cu toate că este destul de prezentabil, totuşi nu s'ar putea spune despre el că este extrem de elegant. Când se îmbracă în uniformă sau în costum de seară, se poate spune că este elegant.

Viaţa noastră se scurge destul de monoton, Nu facem vizite nimănui. Pot afirma că cel mai modest funcţionar cu iubita lui gustă mai mult din viaţa Parisului, de cât gustă Prinţul şi cu mine. Distracţia noastră de predilecţie este cinematograful, unde suntem mai puţin observaţi decât la teatru sau operă.

Atât mie cât şi lui Carol ne plac comediile. Artiştii noştrii preferaţi sunt Charlie Chaplin, Buster Keaton, Harold Lloyd, Douglas Fairbanks şi dulcea lui Mary Pickford.

Am refuzat, părându-mi-se ceva îngrozitor să fiiu privită ca un obiect de curiozitate, ca un număr

www.dacoromanica.ro

oarecare de circ. Totuşi aş avea mare dorinţă să apar într'un film, însă numai dăcă aş şti că am talent pentru atsa.

După cât mi se spune, nu frumuseţea joacă rol pe ecran, căci sunt femei frumoase care par urâte şi viceversa. Socot acest lucru pentru mine, ca un noroc, în cazul când va fi să apar odată în vr-un film.

Regret mult faptul că'mi lipseşte dibăcia necesară în afaceri. Cred că fiecare copil trebue să fie deprins cu o meserie sau profesiune, aşa în cât la un moment dat să'şi poată câştiga existenţa.

Regret în special această nepricepere a mea, căci care alta mai mult decât mine, este ameninţată de nesiguranţă, de întuneric. Cine poate spune oare, dacă nu mi se apropie ziua când va trebui să trăesc cu totul indepedentă.

Mă gândesc cu groază la despărţirea de Carol şi totuşi această groaznică zi, va trebui să vină. Numai gândul la această zi îmi provoacă durere, nefericire, dar trebue să fiu logică şi să prevăd totul.

A-ţi vârî capul în ţărână şi a refuza să vezi realitatea, nu este o soluţiue.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL XIV

Sunt momente când mă cred cea mai nefericita femee din lume. Sunt o alungată, sunt expatriată, sunt exilată din patria mea, din ţara pe care o iubesc.

Au trecut mai bine de duoi ani de zile de când nu mi-am văzut pe scumpii mei părinţi, cari au fost aşa de buni cu mine. Mă îngrijorează mult, viitorul lor. Idealul meu este să pot ajunge să fac ceva pentru ei. Dragii mei părinţi îmbătrânesc şi sunt în aşteptarea ajutorului meu.

Atât tatăl cât şi mama mea au avut dorinţa să viną să mă vadă. N'au putut'o face, căci li s'a

www.dacoromanica.ro

refuzat paşapoartele. Aveau teamă să nu complóteze aici pentru reîntoarcerea lui Carol.
Pe de altă parte nici eu nu pot pleca la ei, să-i văd. Aş fi oprită la graniţă. Aşa că situaţia mea, nu este tocmai plăcută.

Sărmanii mei părinţi!... Cine ştie dacă'mi va fi dat să vă mai văd?

. . . . . .

Tot ce am mai sfânt pe lume, toată fericirea mea este Carol. Da, el, şi numai el, numai el. Imi va fi dat oare, ca într'o zi să'l pierd şi pe dânsul?

Ar fi de prisos să mă amăgesc. Această tristă eventualitate pentru mine, va trebui să vină. Va fi singura soluţionare a chestiunei noastre.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL XV

Când am primit trista veste că tatăl lui, Regele Ferdinand al României, este grav bolnav şi că un desnodământ fatal putea să survină din în zi, Carol a fost cuprins de o mare durere. S'a rugat, a implorat să i se permită a veni la Bucureşti, spre a îngenunchia la căpătâiul tatălui său, spre a-şi lua râmas bun dela el.

Totul a fost în zadar. Nu i s-a permis să vină în ţară. Ba a fost chiar ameninţat că dacă, totuşi va încerca să intre în ţară, va fi oprit la graniţă,

Plin de mâhnire, cuprins de o indescriptibilă durere, bietul meu Carol n-a putut face alţa

www.dacoromanica.ro

decât să se supună soartei, să se rezemneze şi să participe la slujba ofiiciată în Capela Românească din Paris.

Carol era socotit ca exilat, trăind în străinătate cu o femee perversă, care l'a răpit şi-l ţine strâns în ghiarele sale.

Nimeni nu s'a gândit că iubesc pe Carol, că sunt capabilă să mă sacrific complect, pentru a asigura fericirea lui.

Afirm în toată sinceritatea că cu preţul distrugerei întregi mele fericiri, sunt dispusă să mă dau în lături, spre a'i lăsa libertatea să se întoarcă la soţia sa, Prinţesa Elena, dacă i s'ar putea deschide drumul pentru aceasta.

. . . . . .

. . . . . .

Să nu se uite însă că acest lucru nu este nici decum simplu. Să nu se piardă din vedere intrigile ţesute, intrigi care au cuprins întreaga familie regală. S'a mers atât de departe, încât s'a făcut a se crede că chiar mama sa, Regina Maria, ar conspira cu gândul să ajungă împărăteasa Balcanilor.

Chiar şi soţia lui, Prinţesa Elena, a fost prinsă

www.dacoromanica.ro

în pânza ţesută de intrigi. Scrisorile personale ale lui Carol îi sunt ascunse, se pun în cale toate piedicile, spre a face imposibilă înţelegerea lor.

Era o vreme când atât prinţesa cât şi Carol, au căzut de acord asupra divorţului.

De comun acord au recunoscut mari nepotriviri în temperamentele lor şi s'au şi înţeles asupra unui aranjament mutual. In urmă însă duşmanii lui Carol au făcut astfel, încât au convins pe Prinţesa Elena să refuze a-i da libertatea.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL XVI

Am fost preveniţi de către prietenii noştri asupra unui plan diabolic, prin care se încerca să se influenţeze opinia publică în defavoarea lui Carol.

Tot felul de extravaganţe asupra lui şi a mea se colportau şi se colportează în ţară.

Presa a fost şi ea indusă în eroare.

De când suntem instalaţi la Neuilly, nu ne-am părăsit de loc villa şi totuşi s'a spus că ne-am mutat din loc în loc.

In timp ce Carol se află bolnav de gripă şi eu stam şi'l îngrijiam, ziarele scriau că Prinţul a sosit la Rappalo spre a se întâlni cu soţia şi copilul său.

www.dacoromanica.ro

Societăţile americane de filme mi-au făcut diferite oferte să apar pe ecran. Nu sunt închipuită spre a crede că aceste oferte s-au adresat talentului meu sau frumuseţei mele. Nu calităţile mele i-au făcut să mi se adreseze ci situaţia mea.

Intr'una din zile, ne aflam la un restaurant, împreună cu doui prieteni. Inainte de a ne servi masa, unuia dintre prietenii cari ne însoţiau, i s'a făcut rău. Adouazi s'a svonit că prietenul nostru s'a îmbolnăvit în urma orgiilor făcute.

Tot în scop de a-l compromite pe Carol duşmanii nu ţineau seamă de mijloacele ce le întrebuinţau.

La Paris locueşte şi vărul meu, George Bogdan, din Iaşi. Cum este şi firesc, vărul meu vine regulat la noi, unde este totdeauna primit cu plăcere.

Duşmanii noştrii au anunţat poliţia franceză şi legaţiunea engleză că vărul meu se ocupă cu paşapoarte falşe, pentru a trece pe români în Canada.

Imediat a fost arestat. Dar după mai puţin de 24 are a fost pus în libertate, cerându-i-se scuze.

www.dacoromanica.ro

Complotul n'a reuşit, însă duşmanii noştri s'au folosit de cele publicate în ziare, spre a arăta poporului că Prin(ul Carol duce o viaţă nevrednică de el, că este în contact cu excrocii etc.

Loviturile duşmanilor noştri în loc să-şi ajungă ţinta dorită, ci fac ca eu şi Carol să fim mai strâns legaţi unul de altul şi să găsim o caldă mângâiere în marea noastră iubire.

Mai multă lume mi-a spus că cel mai bun mijloc pentru desarmarea duşmanilor lui Carol, ar fi ca eu să'l părăsesc.

Dacă aş şti că plecarea mea dela dânsul ar fi soluţionarea chestiunei sale, bucuros aş face. Dar să-l părăsesc pe el, pentru care am o dragoste aşa de mare, şi situaţia lui să rămână aceeaşi, iată ce n'aş înţelege niciodată să fac.

Din ce în ce judec mai serios, îmi dau seama că locul meu, cel puţin pentru un moment, este aci împreună cu el.

N'aş înţelege să fac sacrificiul de a mă despărţi de el, decât dacă aş avea siguranţa că se poate reîntoarce în ţară. Dar altfel? Câte lucruri scandaloase nu s'ar povesti pe seama mea.

www.dacoromanica.ro

Aş fi descrisă în culori şi mai negre. S'ar spune că am plecat de lângă Prinţ, pentru a face o altă captură.

Sau s'ar spune că am trecut în tabăra duşmanilor. S'ar spune că sunt o spioană. Aşa că, deşi lovită din toate părţile, nu înţeleg să-l las singur pe acela, care are atâta nevoe de un suflet sincer ca al meu, de o dragoste sinceră ca a mea.

In momentele lui de oboseală, de descurajare, îl privesc în ochi, îi ghicesc starea, şi prin alintările mele îl fac să uite durerea.

. . . . . .

. . . . . .

Carol nu este o fire care să poată fi împins. Nu, el trebue să fie câştigat. Dar care alta l'ar putea cuceri mai bine decât mine? Il iubesc şi'i arăt toată grija şi gratitudinea mea. Cum aş putea fi oare altfel cu el, care este aşa de bun cu mine.

Mereu privirea mea se îndreaptă spre darurile sale. Bijuterii şi iar bijuterii. Briliante, inele, brăţări, colier de perle, brăţări de diamante şi safire, pendantiv, şi câte altele, toate dăruite cu multă voioşie şi cu adevărată dragoste.

www.dacoromanica.ro

Dragul meu Carol, de câte ori îmi citește îngrijorarea în suflet; îmi pune întrebarea. Cine se va îngriji de tine, scumpa mea? Intrebare care ne stoarce lacrimi și rămâne fără răspuns.

Obișnuiam să cânt. Acum însă nu mai am curajul și nici dispoziția.

www.dacoromanica.ro

CAPITOLUL XVII

Cu toată starea mea de suflet, caut să mă arăt totdeauna veselă, totdeauna bine dispusă.

Caut din toate puterile mele să iau lucrurile în mod filozofic. Oamenilor nu le plac feţele triste. Cei trişti sunt numiţi «pesimişti» şi în jurul acestora se face gol. Toţi îi ocolesc.

Când simt că întristarea mă cuprinde, citesc pe filozoful Emerson Găsesc în volumul lui un pasaj care spune: «Este uşor să trăeşti după părerile lumii; este uşor pentru cel mare să trăiască după voia lui; dar omul cu adevărat mare este acela care înconjurat de mulţime, cu

www.dacoromanica.ro

desăvârşită pricepere ştie să-şi păstreze independenţa singurătăţii».

In acest pasaj găsesc multă mângâiere. Este foarte frumos scris şi foarte bine spus.

Aceste memorii ale mele sunt scrise fără dibăcie şi fără pretenţiuni literare. Prin ele am urmărit să scot în evidenţă virtuţiile şi calităţile alese ale lui Carol. Am urmărit să spulber nenumăratele poveşti făurite în jurul nostru de o serie de duşmani, cari nu urmăresc alta decât deplina compromitere a Prinţului Carol.

Privitor la mine? Eu sunt Elena Lupescu, femeea al cărui trecut în ţara sa este definitiv înmormântat.

Prezentul? Este cu străşnicie legat de soarta Prinţului exilat, de soarta nefericită a lui Carol.

Viitorul? Vai! nu pot pătrunde în el. Eu sunt femeea cu părul roşu care-l iubeşte cu patimă pe Carol.

www.dacoromanica.ro

UAMS 80
100 000 —

80025 75542

www.dacoromanica.ro